

Sygn. akt VI Gz 61/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski, SO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w L.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w F.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 22 lutego 2016r., sygn. akt V GC 574/14

postanawia

1. odrzucić ponowny wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych,
2. oddalić zażalenie.

Jerzy P. Naworski, Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy we Włocławku odrzucił apelację pozwanego wskazując, iż ten, pomimo prawomocnego ustalenia opłaty sądowej nie uiszczył jej w ustawowym terminie. Zdaniem Sądu I instancji zażalenie wniesione na kolejne wezwanie do opłacenia apelacji stanowi nadużycie form procesowych ze strony pozwanego i służy tylko przedłużeniu procesu dlatego nie miało ono wpływu na zasadność odrzucenia zażalenia pozwanego na podstawie art.370 k.p.c.

Pozwany wniósł zażalenie żądając uchylecia zaskarżonego postanowienia zarzucając Sadowi I instancji, iż błędnie odrzucił apelację zamiast przekazać zażalenie do Sądu Okręgowego. Pozwany wniósł również o zwolnienie z opłaty sądowej w żaden sposób nie uzasadniając wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Słusznie przyjął Sąd I instancji, iż apelacja pozwanego jako nieopłacona podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. Ponowne wezwanie pozwanego do uiszczenia opłaty od apelacji zawarte w zarządzeniu Przewodniczącego z dnia 18 stycznia 2016 roku, stało na gruncie prawomocnego rozstrzygnięcia o wymiarze opłaty sądowej, otwierającej pozwanemu termin do jej uiszczenia, ale bez uprawnienia do zaskarżenia. Wymienione w art.394 § 1 pkt 9 k.p.c.

uprawnienie do zażalenia, którego przedmiotem jest wymiar opłaty, nie dotyczy bowiem zarządzenia mającego charakter „techniczny”, to jest wzywającego tylko do uiszczenia już wcześniej ustalonej wysokości opłaty sądowej. Zainicjowane przez pozwanego incydentalne postępowanie w celu ponownej kontroli wysokości prawomocnie ustalonej opłaty sądowej, nie skutkuje tymczasowym wstrzymaniem wykonania obowiązku uiszczenia przez stronę żądanej od niej opłaty sądowej do czasu rozstrzygnięcia zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 18 stycznia 2016 r. Wprawdzie w takiej sytuacji Sąd I instancji powinien wydać postanowienie o odrzuceniu zażalenia na wezwanie do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji, jako niedopuszczalnego (art.370 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c.), jednakże skoro takie postępowanie incydentalne nie wstrzymuje terminu do uiszczenia opłaty sądowej, to pomimo tego uchybienia, Sąd I instancji miał podstawy do wydania orzeczenia kończącego sprawę, poprzez odrzucenie apelacji jako nieopłaconej w ustawowym terminie (art.370 k.p.c.). W ocenie Sądu Okręgowego brak rozpoznania takiego zażalenia nie miał wpływu na treść zaskarżonego postanowienia. Niezależnie od tego działania pozwanego zmierzające jedynie do niczym nieuzasadnionego przedłużenia postępowania, stanowiły w istocie nadużycie form procesowych, które nie mogły w realiach niniejszej sprawy usprawiedliwiać jego zażalenia.

Z przytoczonych wyżej względów na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie.

Odrzucając ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych Sąd oparł się na przepisie art. 107 ust 2 ustawy o kosztach sądowych. Podkreślić należy, że pozwany ponownie ograniczył się tylko do złożenia wniosku bez jego uzasadnienia.

Jerzy P. Naworski, Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)